

DE WRAAK VAN RIDDER PIEPUS

DE WRAAK VAN RIDDER PIEPUS
Marc de Bel
Met illustraties van Frieda Van Raevens

Eerste druk: maart 2018

© 2018, Marc de Bel en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2018/7104/70
ISBN (PAPERBACK) 978 94 6131 734 6
ISBN (HARDCOVER) 978 94 6131 808 4
NUR 283

marcdebel.be

vanhalewyck.be

 [vanhalewyck](https://www.facebook.com/vanhalewyck) [vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck) [van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

FSC-logo

MARC DE BEL

De WRAAK van RIDDER PIEPUS

MET ILLUSTRATIES VAN
FRIEDA VAN RAEVELS

Van Halewyck

Dit boek kwam tot stand met steun van
Vlaanderen Mooi/Mooimakers.

Vlaanderen Mooi is het Vlaamse initiatief tegen zwerf-
vuil en sluikestort van de OVAM, Fost Plus en de VVSG.
De OVAM is verantwoordelijk voor het afvalstoffen-,
materialen- en bodemsaneringsbeleid in Vlaanderen. Fost
Plus verenigt de bedrijven die verpakte producten op de
Belgische markt brengen. De lokale overheden zijn verant-
woordelijk voor de openbare reinheid en zijn verenigd in de
Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Vlaanderen Mooi geeft uitvoering aan haar beleid onder
de naam Mooimakers.

Mooimakers voert onderzoek, stimuleert kennisuit-
wisseling, ondersteunt op een proactieve manier alle
actoren die zich engageren in de strijd tegen zwerfvuil en
zet zelf aanstekelijke acties op. Mooimakers is de motor
van een maatschappelijke beweging waar iedereen deel
van kan uitmaken.

Het werkschrift bij dit leesboek is te downloaden op de
website van Mooimakers:

<http://mooimakers.be/wat-kan-jij-doen/school>

VOORWOORD

De minister van natuur heeft eigenlijk dezelfde taak als de Boeboeks. Hoewel zij natuurlijk niet zo groot zijn als mensen, ongeveer een vuist, zijn zij wél grote beschermers van de natuur. Met hun aardegroei-kracht doen zij planten ontkiemen en groeien. Zij zorgen voor zieke dieren. Zij ruimen het afval dat mensen achterlaten in het bos en kennen het recyclagepark op hun duimpje. Daarmee maken zij fantastische bruikbare dingen, zoals de WaterZuiverDuikBoot van opa Kakadoris, waarmee alle rotzooi uit de Lisvijver en de Biesbeek wordt gevist. Door al die viezigheid sterven anders veel vissen, kikkers, paden en andere dieren.

In dit boek willen de Boeboeks samen met alle dieren van het Biezebos het Grote Zonnewendefeest vieren. Zo repeteren Piepel en Soeza veel voor een toneelstukje. Tussendoor ravotten zij met hun vrienden in het Biezebos. Piepel noemt zichzelf Ridder Piepus van Papaver, nu hij een boomburcht met een supertoffe uitkijktorenhut heeft gebouwd. Hij waakt ridderlijk over het Biezebos, want er zijn vieze griezels als Protzooi de Poeptról of Dikke Hercules en zijn Rosse Blikkers, die het bestaan van de Boeboeks bedreigen.

Maar dat alles vormt niet de boodschap van het verhaal. Het verhaal doet ons stilstaan bij de hoeveelheid afval die mensen in bossen achterlaten en wat hiervan de gevolgen zijn voor de natuur en de dieren. Voor sommigen is het blijkbaar moeilijk om een blikje of flesje in de vuilnisbak te gooien.

In dit verhaal leren de Boeboeks aan leerlingen hoe zij kunnen omgaan met de kostbare natuur van onze planeet. De Boeboeks tonen dat het 'tof' is om natuurbewust te zijn.

Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving,
Natuur en Landbouw

HABOE!

Mogen wij ons eerst even voorstellen?

Want misschien vraag jij je wel af:

WIE OF WAT ZIJN BOEBOEKS?

Wel ...

Boeboeks, wij dus, zijn Aardewezens van ongeveer een vuist groot, groen en lekker harig. Wij lijken een beetje op menselijke beestjes of beestige mensjes. Maar we zijn noch het een, noch het ander. Sommige onwetende Mensen, of *Mensels* zoals Woel en Wommel die noemen, denken weleens dat wij een soort gekke minitrolletjes zijn. Niet dus.

Wij zijn Boeboeks en hebben de Aardegroeikracht in ons. Daarmee helpen we planten ontkiemen en groeien. We zorgen ook voor zieke dieren. Die geven we de genezende, naar stinkzwammen ruikende kruidentheetjes van oma Gnolia. En liefde en warme knuffels, zodat ze zich snel weer beter voelen.

Wij worden altijd per twee geboren en zijn bij onze geboorte grasgroen en één konijnenkeutel groot. Zo'n keutel is ongeveer één centimeter. Daarom noemen wij kleine Boeboeks *keutels*. Wij groeien elk jaar één keutel, tot ons elfde, twaalfde. Dan stoppen we met groeien. Boeboeks van zes, zoals Pit en Puf, zijn dus zes centimeter. Piepel en ik zijn al tien en dus zo'n vier centimeter groter dan ons jongere nichtje en neefje. Volwassen Boeboeks zijn ongeveer twaalf centimeter groot. Er is echter één uitzondering: bonkel Groezel. Die lieve sterke beer is zowaar vijftien keutels groot! Oude Boeboeks krimpen weer een beetje, worden wat doorzichtig en stralen een witgeel schijnsel uit. Wij worden makkelijk honderdtachtig jaar. Na onze dood keert een deel van ons terug naar de Aarde, een deel wordt Water- of Luchtelf en een derde deel wordt weer herboren in een kleinkind of achterkleinkind.

Mensen kunnen ons niet zien, tenzij wij dat zelf willen. Wij bepalen waar, wanneer en aan wie we ons laten zien. Men kan ons echter niet fotograferen of filmen. Maar wel tekenen. En hoe meer je aan ons denkt, hoe groter de kans wordt dat je ons ook écht te zien krijgt ...

Boeboeks van dezelfde sibbe (familie) hebben allemaal dezelfde sterke (zweetvoeten)geur. Dat is erg handig. Zo kunnen de kleintjes ook in het pikkedonker papa of mama makkelijk volgen en vinden we altijd moeiteloos ons hol terug. Want wij ruiken tien keer beter dan een hond. En wij hebben het Simal-gevoel gemeen. Daarmee 'voelen' wij, ook op verre afstand, sterke emoties (vreugde, verdriet, pijn ...) van elkaar. Vooral oudere Boeboeks zoals opa Kakadoris en oma Gnolia hebben dit Simal-gevoel heel sterk.

Boeboeks zijn dol op tuinieren en gezond eten. Maar wij eten nooit iets waarvoor een dier moet worden gedood. Dus geen vlees of vis. Wel melk, kaas, onbevuchte eieren en heerlijke honing die de bijen van bonkel Groezel ons geven, in ruil voor het zaaien van veel nectarbloemen.

Wij, jonge Boeboeks, zijn keuteldol op zingen, dansen, ravotten in het bos, kattenkwaad uithalen en kussengevechten. Slapen doen we in oude pantoffels die we, net als vele andere spullen, uit het recyclagepark naast het Biezebos halen. Vaak kruipen we 's winters lekker samen met z'n allen in één grote slof. Wij recycleren (*recycleren*, zeggen Woel en Wommel) trouwens nog meer van de dingen die de Mensen weggooien of in het

bos achterlaten. Daar zitten vaak nog zeer bruikbare spullen tussen. Zoals bladen papier waarop maar aan één kant iets is gedrukt. De onbedrukte kant gebruiken wij om op te tekenen en te schilderen. Maar ook wijnkurken en kaarsstompjes, bijvoorbeeld. Die eerste gebruiken we als zitjes en met de tweede verlichten we ons hol en verwarmen we ons brubbelbad, dat we maken van een blik en een zuig-, in dit geval dus *blaasrietje*. Een *jazzuki* noemen Woel en Wommel dat. Verder maken we van al dat weggegooide mensenvuilnis dat wij in het bos en in het recyclagepark vinden ook de meest fantastimastische dingen. Zoals Blikkers en de prachtige WZDB die opa Kakadoris en Piere Pad van een plastic fles hebben gemaakt!

Wat Blikkers zijn en hoe die WZDB er precies uitziet ontdek je bij het lezen van dit verhaal.

Een verhaal dat wij je graag willen vertellen, omdat zowel grote als kleine Mensen en ook de Ratten helaas steeds meer afval in hun Biezebos en andere bossen gooien. Ook al doen wij ons uiterste best om die troep stevast op te ruimen en zorgen we ervoor dat we zelf geen afval in het bos achterlaten.

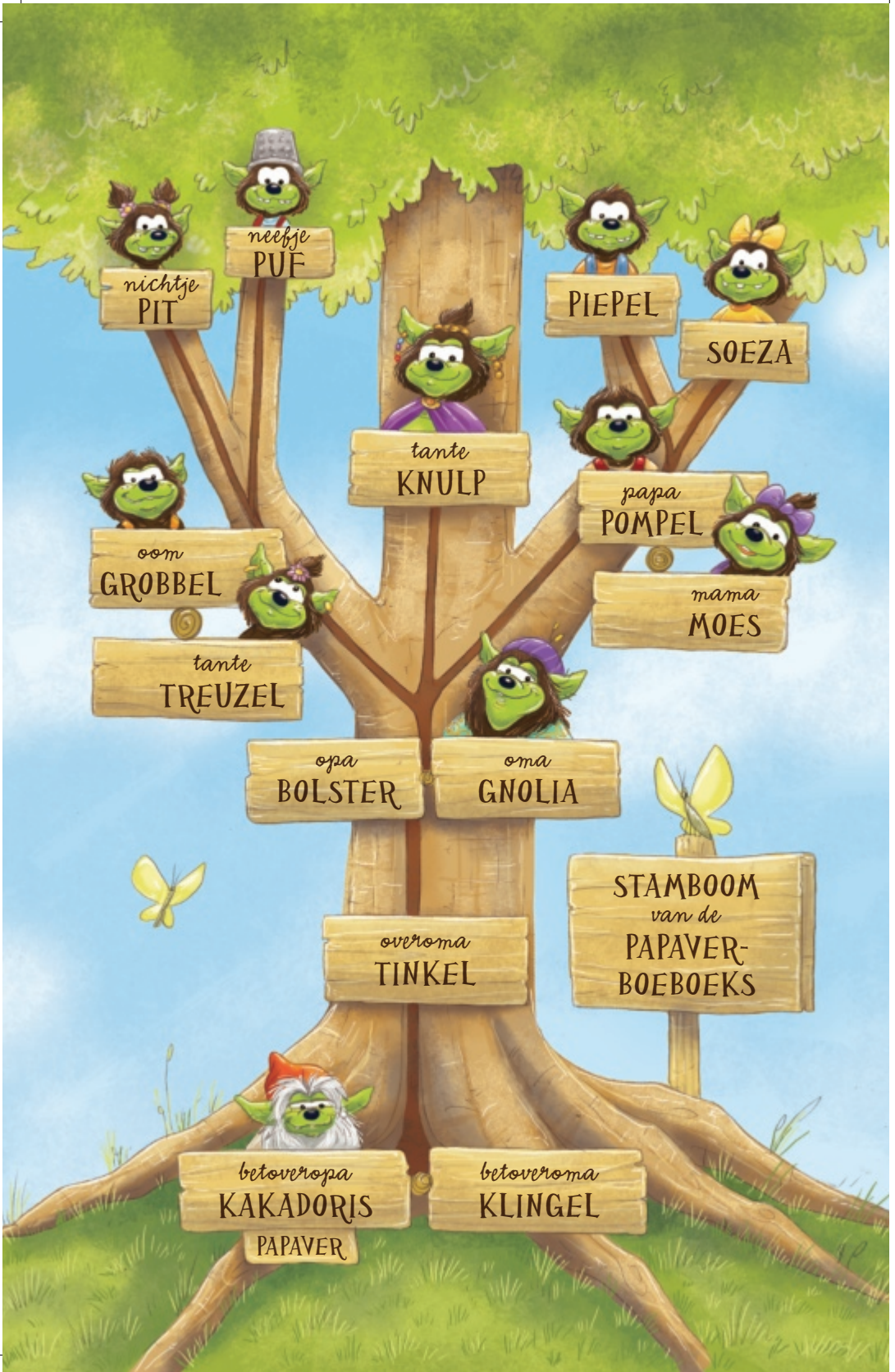
VEEL LEESPLEZIER!

Piepel en Soeza Papaver

DEEL I.
19 JUNI

1. RIDDER PIEPUS VAN PAPAVER

‘Ten aanval!’

De luide kreet snijdt scherp door de stilte in het Grote Biezebos.

Moeder Fazant, die wat verderop onder de varens rustig ligt te soezen, schrikt op en vliegt er luid klapwiekend vandoor.

Een paar tellen gebeurt er niets.

Maar dan stuift opeens Ridder Piepus van Papaver op de rug van zijn ros als een wervelwind uit het struikgewas.

‘Dood aan Dikke Hercules en zijn leger Rosse Blikkers!’ schreeuwt de dappere ridder, terwijl hij met zijn houten zwaard in de aanslag recht op de indringers afstormt.

Hij haalt keihard uit, hakt als een bezetene op zijn tegenstanders in en velt meteen al drie Rosse Blikkersoldaten.

‘Jiehaa!’ joelt Ridder Piepus. ‘Dat zal jullie leren om ...’

Verder geraakt hij niet.

Zijn trouwe ros, of liever: Woel Bosmuis, stoot zijn rechterachterpoot aan een losgehakt schild en verliest het evenwicht.

Hij ploft pardoes op zijn buik en botst met zijn hoofd tegen een boomwortel, terwijl zijn strijdlustige berijder de lucht in wordt geslingerd.

Ridder Piepus landt onzacht op zijn linkerschouder en verliest daarbij zijn vingerhoedhelm en houten zwaard.

Hij rolt halsoverkop over de grond en botst hard tegen Dikke Hercules aan.

De hoofdman van de Rosse Blikkers staart zijn rivaal van
boven zijn dennennaaldensnor dreigend aan.
Zijn blauwe bosbessenogen glinsteren triomfantelijk in het
stralende zonlicht.
Hij tilt zijn gevreesde doornappelknots de lucht in en
werpt zich boven op zijn ongewapende aanvaller.
'O, nee ...' schrikt Ridder Piepus.
Maar een scherpe welgemikte pijl boort zich opeens
met een droge knak diep in de bliken borstkas van de
Opperblikker.
Het jampotdekselschild van de hoofdman valt op de
grond.
De kolos waggelt op zijn hazelnootpoten, draait om zijn as
en stort dodelijk getroffen neer.

